

Беседа Владике Артемија на Томину недељу 2018. године у манастиру Светог апостола Томе у Врњачкој Бањи

Христос васкрсе!

... Господ васкрсао и људима подарио, оно што нико на свету није могао да подари. Подарио им је Живот вечни, подарио им је Веру Православну, Веру по којој треба да живимо и којом треба да се спасавамо. Та Вера је потврђивана чудима које је Господ по Васкрсењу Своме чинио. Четрдесет дана јављао се многим и уверавао људе у истинитост Његовога Васкрсења. Тако се првога дана по Васкрсењу јавио и ученицима када су били затворени у једној просторији због страха од Јудеја, како каже Свето Писмо, али по Божијем промислу један од ученика није био са њима када се Господ јавио. То је био апостол Тома. Када је дошао, причају му другови његови, други апостоли: *"Видели смо Господа"*, он каже: *"Не, док не видим ране од клина на рукама Његовим и не метнем прсте у ране од клина и не метнем руку своју у ребра Његова, нећу веровати."* Дакле, сумњао је да је то што му други причају апостоли, да је то истина и он жели лично да се увери.

И у осми дан по Васкрсењу, то је данас, друга недеља, Господ се поново јавља када су сви ученици били затворени, врата закључана, Господ се појави међу њима. Ту је сада био и Тома. Господ поздрави све ученике: *"Мир вам!"*, дајући мир да се не плаше ничега и никога. Онда се обраћа Томи, јер Господ зна шта је Тома говорио, какву је сумњу имао и Господ каже: *"Томо, пружи прст свој и види ране моје, и пружи руку своју и види ребра моја. И не буди неверан, него веран."* Не каже се и да је то Тома и урадио. Довољно је било што је он видео Господа и чуо Његове речи. Он је у узбуђењу и усхићењу узвикнуо само: *"Господ мој и Бог мој!"* Тиме Га је он исповедио и признаје да је

Он заиста Син Божији. А Господ му рече даље: *"Томо, Томо, пошто си видео, поверовао си. Благо онима који не видеше, а повероваше."*

То "благо њима" се односи и на нас, браћо и сестре, после две хиљаде година и све оне који су пре нас живели. Нисмо видели својим очима телесним, али смо видели Њега Васкрслога духом својим, душом својом, осетили смо радост Његовог Васкрсења, осетили смо нови живот и постали смо верни иако нисмо видели. Тај благослов се, дакле, односи и на нас, а не само на апостола Тому. И том Вером, браћо и сестре, ми живимо ево две хиљаде година, Реч Јеванђеља се проповеда свуда по свету. Многи народи и појединци приступају вери Христовој, постају делови Његовог тела, Његове Цркве и тако се Реч Божија испуњава и проповеда се по целоме свету. То је та милост, то је то чудо које је Васкрсли Господ донео на земљу са Собом и даровао нама људима.

Данас, поред тога што је ова, овај храм слави своју славу светог апостола Тому, коме је посвећен и који нас је, Тома, сабрао данас овде да нам и он посведочи и Бог наш и Господ наш као што је он рекао и да нам дарује своју веру како се он уверио видевши Господа.

Но, данас са нама имамо још извор једне радости. Ту је са нама наш драги отац Димитрије, Грк пореклом, живи у Лондону цео живот, био је тамо ђакон. Али схвативши куда води екуменизам, куда воде они који сарађују са екуменизмом, он је чуо за нас, затражио је и ми смо га примили у наш клир, под омофор наш и учинили смо га свештеником. А данас је добио и одликовање, добио је протски чин. То је ово четвртасто платно, надбедреник. То значи да је он постао протојереј. Па би замолио оца Димитрија да вам и он упути коју реч поздрава.

О. Димитрије:

Драги Владико Артемије, драги оци, сестре монахиње, осећам велику радост и велико узбуђење данас са вама овде. Данас и у Лондону се слави свети Тома. Посебно је дирљиво што сам био на првој Пасхи ове мученичке Епархије рашко-призренске у егзилу. То је иста она вера, иста храброст, исто оно што има и апостол Тома. Дакле, он је своју храброст показао и тиме што није био са другим ученицима који су се крили због страха од Јудеја, него је био негде напољу. Значи није имао страха од прогона од Јудеја као остали ученици. Као и што се не плашите никога, нити вас прогонство забрињава. Имате велико поверење у Тому зато што је апостол Тома знао да је Господ истинити Бог који узима на себе ране наше из љубави према нама. Ако је Бог љубав, имамо ране Христове на себи. Нема љубави без жртве. То је доказано и тиме што је Господ Христос прави, истинити Бог, што се жртвовао за своја створења. Као што и ви знате ако неко није спреман на жртву, не постоји ни права Црква ни Права Вера. Зато сте и ви показали своју веру што сте под омофором вашег Владике Артемија. Имамо право исповедање вере апостола Томе по предању светих Отаца и светитеља Божијих. Само Бог који посведочи праву Православну Веру, то је уствари и прави Бог. Да да Бог да сви имамо и сачувамо ту Праву Веру до краја нашега живота.

Христос Воскресе! Ваистину воскрес!